

МАТЕРИАЛИТЕ НА АЛЕНИЯ КРЪГ

Серия "Разкриване"

ШОУД 4 - АДАМУС СЕН ЖЕРМЕН

Ченалинг чрез Джефри Хопи

Представено пред Аления Кръг на 8 декември 2018 година

<https://www.crimsoncircle.com/>

Превод: Росица Стоянова

Аз Съм това Коего Съм, Адамус от Суверенните Владения.

Ах! Преди да продължим, нека вдишаме дълбоко днешните енергии, докато отпивам глътка кафе. Нека вдишаме още по - дълбоко днешните енергии (Адамус отпива от кафето си). Ах!

О, скъпа Едит, виждам, че си си сменила мястото. С едно по - далеч. Запазват ли ти го все още?

ЕДИТ: Не, за съжаление. Искаш ли да се върна?

АДАМУС: Не. Не, не, не, не. Но, така или иначе, благодаря ти че се премести с няколко фута.

И така, скъпи мои приятели, колко е приятно да бъда тук с вас, да ви гледам през човешките очи. Сега използвам очите на Калдре - накарах го да си направи нови очи, за да изглеждате дори по - добре от преди - но колко е приятно да ви възприемам с човешкото зрение. И трябва да ви кажа, че изглеждате много смешно (смях). Вярно е.

Искам да ви кажа, че познавам всички вас от доста време, дори тези, които гледат онлайн, мога да виждам по различен начин през камерата и изглеждате доста смешно. Тоест за вас това е естествено състояние, както знаете. Това тяло, Краш не си ти. От къде го взе?

КРАШ (ДЕЙВ): Купих си го от Сиърс. (Верига за търговия на дребно в САЩ, която от октомври 2018 започна процедура по несъстоятелност).

АДАМУС: От Сиърс! (смях) От Сиърс! Калдре ми казва, "Нищо чудно че фалират!" (още смях) Не - не се опитвам да бъда груб - но това не е твоето тяло.

КРАШ: Правилно.

АДАМУС: Това е тялото на твоите майка и баща, на техните бащи и майки и всички останали. Така че ви гледам и ми се ще да се посмея, защото толкова силно сте се привързали към тялото си - въпреки че преодоляваме това - към личността си и всичко останало, но това не сте вие. Това е всичко, което мога да кажа. Това наистина не сте вие.

Имаме голям напредък. О, почакайте. Трябва да прекъснем. Приготвили са ми подарък (публиката възкликва, "Аааах!"). О, благодаря. О, вижте (публиката казва, "Еха!") дъга от виолетов пламък (има предвид опаковъчната панделка). Може ли да го отворя?

ШАМБРА 1(жена): Да, разбира се.

АДАМУС: О, добре. Ще ми помогнеш ли? (към Линда)

ЛИНДА: Би било по - весело да те гледам как се мъчиш с него.

АДАМУС: Да, знам! (смях) Знам! По - весело е да гледаш, как *ти* се мъчиш с него. Каква прекрасна идея.

ШАМБРА 1: Да.

АДАМУС: Това повдига интересен въпрос. В живота си ще получавате подаръци, всички вие, не само такива, но ще получавате подаръци, може би не така красиво опаковани. Но когато получите този подарък, без значение дали ще ви подарят много пари, някой ще ви завещае нещо - не от вашето семейство, те нямат пари (смях) - но някой ще ви завещае нещо - приеете го. Не е нужно да скромничите. Не е нужно да казвате, "О, аз наистина не мога да приема." Приеете го. Вземете го. Това е за теб, ако искаш да си го сложиш (Адамус подава на Линда опаковъчната лента и тя си я слага на главата). Приеете този подарък и го позволете, защото точно така ще протича живота ви. Всичко просто идва при вас (някой казва на Линда, "Да!", викове и аплодисменти). Да. Да.

Ченалинга ми се обърка сега, защото Калдре се разсея. Той пее, "Бейби, навън е студено" (силен смях). Така че ми е много трудно. Може би трябва да извикам Кутхуми за малко помощ. И какво имаме тук? Красива 3D нощна лампа (публиката ахва). Да видим ... да видим какво имаме тук.

И така, когато го получите ... о, еха (Адамус отваря подаръка) Ах! Това е - би ли ми помогнала?

ШАМБРА 1: Разбира се.

АДАМУС: Колко мило от твоя страна. Когато получавате подаръци, просто позволявайте, приемайте ги. Недейте да скромничите. Не казвайте, "Не заслужавам това." По - добре попитайте, "А има ли още нещо?" (смях, докато тя приключва с разопаковането на лампата).

ШАМБРА 1: О, Боже мой.

ЛИНДА: Това е паун! Това си ти!

АДАМУС: Ооо! Защо ме наричаш паун? (публиката казва, "Ооо!" и се смее, Адамус имитира походката на паун) Много красиво. Ще ти го дам (обръща се към Линда),

докато продължавам. Вижте ни, пауна и Линда с панделката, колко си подходяме! (Адамус се смее).

Всичко просто ще идва при вас, позволявайте го. Просто приемайте и не е нужно да се чувствате така, сякаш трябва да давате нещо в отговор. Знаете ли, съществува такова човешко състояние, "Някой ми е дал нещо. Трябва да му върна нещо в замяна." Не сте длъжни. Не сте длъжни. По – късно ще те прегърна, но то ще е просто така. Това ще бъде вашия начин на живот, нещата просто идват при вас, така че това е много подходящ начин да започнем деня.

Но както казах - (Адамус отпива глътка кафе) *ах!* - знаете ли, ние нямаме такова нещо в Клуба на Възнесените Майстори. Бихте си помислили, че когато станете Възнесени Майстори ще имате всичко, всичко ще има чудесен вкус, но той не е толкова усложнен, както е тук, в тази реалност. И усложнен - в много ограничен смисъл, ако можете да си го представите. Прилича на човешката реалност. Много сложна, въпреки че се намира в много мъничка кутия. И от време на време е забавно да пийнеш кафе, да усетиш удоволствието, да усетиш как Калдре получава удоволствие в тялото си, а после става много бърз, започва ченалинга твърде бързо и бедната Вили не може. В това е красотата на човешкия живот. Но всъщност е хубаво, когато си човек *и* Майстор. Когато можете да се насладите на чаша кафе, когато можете да виждате с човешките очи и само с тях, гледате лицата на хората, гледате ги в очите и виждате как изпитват емоции и чувства - това е прекрасно. Това е чудесно. Но наистина хубавото е, когато го има *И*. Когато мога да виждам *И* също така да виждам миналите ви животи, да виждам вашето, един вид бъдеще, да виждам, ако ми позволите всичко, което сте. Прекрасно е да получаваш човешки опит, понякога тежък опит, ако го смятате за единственото което съществува, но когато го има *И* и когато можете да възприемате всичко такова, каквото е... Ето за какво ще говорим днес.

Всъщност Клуба на Възнесените Майстори - това не е място (Адамус връчва смачканата опаковъчна хартия на Анди). Това е подарък от мен ...

АНДИ: Да. Там може да има нещо ценно.

ЛИНДА: Многозначително.

АДАМУС: Многозначително.

Отвъд пределите на физическата реалност

Всъщност Клуба на Възнесените Майстори - не е място. Той не съществува в пространството и времето. Следователно от гледна точка на науката, той не съществува, но всъщност не е така. Тоест, той е много реален, просто не съществува в пространството и времето. Той - това е реалността, която е невъзможно да бъде възприета с очи или уши, въпреки че тя съществува.

В Клуба на Възнесените Майстори сме повече от 9000 - всъщност тази седмица достигнахме 9800 Възнесени Майстори (някой казва, "Да", а някой, "Ооо!") И разбира се, там няма никой от тази група (лек смях). Не, защото не е задължително да искате да попаднете там. Искате да бъдете там.

ЛИНДА: О, правилно, правилно.

АДАМУС: Да. Да.

ЛИНДА: Добро напомняне. Добро напомняне.

АДАМУС: Така че, не, когато го казах, това не беше грубост, защото вие ще останете тук. Достигнахме 9800 и при това всеки Възнесен Майстор е преминал през Земята. Всички те са били в човешко тяло, в неестествено състояние. Те разбират тази реалност, 70 процента възприемане на реалността през очите, малко през ушите и още по - малко през останалите човешки сетива. И така, те имат опит и можем да вземем тази пустота - тъй като Клуба на Възнесените Майстори не съществува във времето и пространството, а следователно не съществува, но при това е там - и благодарение на това, че всички ние сме били на Земяния път и всички са използвали човешките сетива, ние можем отново да си ги представим. Нямаме тела. Не ядем храна, както го правите тук и няма нужда да я преработваме после. Тъй като всички са минали през човешкия опит, за това можем да си го представим и следователно да го преживеем. И въпреки че Възнесените Майстори са повече от 9800 и всеки със своя представа за Клуба на Възнесените Майстори и разбира се неговия президент - съм аз. (смях)

ЛИНДА: Беше ли избран?

АДАМУС: Това е моето възприятие за реалността. Не съм сигурен, че тяхното възприятие е същото, но в крайна сметка ... (още смях)

ЛИНДА: Как стана президент?

АДАМУС: Ако това е моето възприятие за реалността, значи ...

АДАМУС И ПУБЛИКАТА: То е така.

АДАМУС: Може би реалността на Кутхуми е съвсем различна, но в моята аз съм на чело.

И така, имаме това място, което всъщност не съществува, но все пак го има. Има място, където можем отново да създадем много от това, което сме обичали на Земята.

Първото в списъка, в нашето общо съглашение с Възнесените Майстори, първото - това е природата, за това там има природа навсякъде. Тя е прекрасна. Но моята версия на природата може да се различава от версията на Тобиас, въпреки това ние всички виждаме природа. Харесва ни да провеждаме в клуба дълги разговори за красотата на природата, защото всяко възприятие малко се различава и никой не е прав, но и никой не греша.

Имаме чудесна храна и майстор готвач винаги прави меню, в което пише какво има днес за вечеря. Това е нашето съглашение - "Хайде да си направим вечеря и да се уговорим за едно и също меню" - но за всеки Възнесен Майстор храната ще бъде с различен вкус, ще изглежда различно, ще я възприема по различен начин.

Всъщност ние нямаме нито зрение, нито вкус. Нямаме нищо подобно, защото няма време и пространство, а за да съществуват атрибутите на зрението, слуха или което и да било друго човешко сетиво, трябва да има време и пространство.

Така че можете да си представите тълпа от 9800 Възнесени Майстори и ние не можем нито да виждаме, нито да чуваме, нито да усещаме или да помирисваме. Нищо от това не можем да правим. И тогава питате, "В такъв случай реално ли е това? Съществува ли? И какво е то, ако не може да се види? Нима това не е просто голямо нищо?" И факт е, че, не, това е - всичко. Всичко, защото не ни трябва очи, за да виждаме. Имали сме ги преди и те работят добре за известно време, но вашите очи с времето се уморяват, остаряват, а в края на краищата и изцяло отказват. И тогава наистина се изгубвате, защото до толкова сте зависили от тези очи, че когато престанат да виждат, вие се чувствате като жертва. Същността е в това, че те не ви трябва. Не са ви нужни. Истината е в това, че като Възнесен Майстор, без всички тези човешки сетива, ти можеш да възприемаш наистина много по - добре, от колкото с тях.

И когато на пример идвам тук, вие си мислите, че мога да слушам музика или да ви чувам по микрофона. Не мога. Не мога. Мога да се настроя чрез Калдре, който има уши и нови очи, но аз не мога да ви виждам. За това, когато ти Едит стоиш и казваш колко силно ме обичаш, аз също така не мога да те чуя. И ще попитате вие, "Как е възможно това?". Мога да се настроя чрез Калдре и много често забравям да използвам неговите очи, уши и всичко останало, което притежава, но дори и тогава това е много ограничено, така че аз не го правя. Мога сега да те видя Мерик с помощта на очите на Калдре, но виждам много повече от теб с помощта на своите собствени сетива.

Така че когато идвам тук за да посетя всички вас, когато гледам през камерите на вашите компютри у дома - да, гледам точно вас, точно вас - нямам очи и не виждам. За човека е малко трудно да разбере това и пита, "Тогава как - какво правиш?". Ние - аз - възприемам енергията. Това е всичко. Не, няма цвят и няма светлина, защото енергията няма цветове, нито светлина. Нито цветове, нито светлина, за това нека си избием от главите този факт, че преминавайки от другата страна, ще видите преливащи пламъци. Изобщо не. За това ще са ви нужни човешки очи.

Може да имате подобен опит в другите сфери - златна светлина, виолетов пламък и тям подобни, но всъщност вие правите асоциация с нещо познато от Земята в човешкия ум. А после преминавате отвъд това и разбирате, че не виждате никакви преливащи огньовете, не чувате никакъв хор от ангели или нещо подобно и за миг - няма нищо. Когато преминавате от другата страна, независимо дали продължавате да се намирате в човешко тяло или не, но когато преминавате от другата страна - след известна първоначална илюзия - идва пустотата. От начало това плаши малко. И при нас наистина има Възнесени Майстори, които се намират в близост, когато това се случва с вас, защото ще се паникьосате. Ще кажете, "Няма нищо! Те ни лъгаха! Тук няма нищо!

Мислех си, че ще има Клуб на Възнесените Майстори, но няма нищо! Нито звук. Нито светлина. Дори не мога да извикам!" (Адамус си отваря устата, без да издава звук, "Не мога! Помогнете! Помогнете!", публиката се смее)

Няма нищо. А ние търпеливо чакаме, точно до вас сме, но не ни виждате, не ни чувате и ние търпеливо чакаме, докато преминете през човешката си драма, викове и плач (Адамус отново беззвучно произнася, "Помогнете!" И знам, че си казвате, "Заточен съм в кристала, в който Адамус беше заточен. Сега и аз!". И аз се смея - някак - защото изведнъж става нещо. Нещо превключва и разбирате, че вече не зависите от човешките сетива. Не е нужно да виждате преливащи огньове и вълни от енергия, защото енергията няма цвят, в известен смисъл дори няма вълни. Изведнъж разбирате, "Боже, аз толкова много осъзнавам! Как може тук да няма нищо, ако аз осъзнавам толкова много?". Забелязахте, че Калдре не може да ругае, защото този Шоуд е коледен и Едит ще се обиди. Изведнъж разбирате, "Толкова осъзнавам! Осъзнавам ...".

ЛИНДА: Той искаше да използва думата с "м"?

АДАМУС: Не, не днес. Бих го казал, но него го е страх.

ЛИНДА: Добре (лек смях).

АДАМУС: Изведнъж разбирате, че осъзнавате толкова много и в това осъзнаване сякаш започвате да се изследвате. Вече нямате тяло, нямате нищо - тоест *съвсем нищо* - започвате да се изследвате, да си правите самооценка. Задавате си въпроси, "И така, къде са моите емоции? Това хубаво ли е? Лошо ли е? По дяволите! Нямам емоции. Нямам предубеждения." След това се опитвате да намерите нещо, с което можете да асоциирате всичко това, тъй като хората доста са усъвършенствали уменията си за асоциации. Всеки път когато в живота ви идва нещо ново, се опитвате да направите асоциация, "Ето какво стана." Но не съществуват асоциации, няма, въпреки че както и до преди си казвате - наскоро преминах през това с един от преминалите - казвате си, "Толкова много осъзнавам, хиперосъзнавам, както никога до сега, с такава яснота, аз всичко хиперосъзнавам. Но няма емоция. Няма зрение и слух. Няма сила, няма налягане. Нищо не мога да разгледам; нищо не мога да чуя. Какво е това? Какво осъзнавам?" И после си спомняте уменията на великия Майстор, който казва, "Аз Съществувам. Аз Съществувам." Това бях аз, същия Майстор (лек смях). Дойде време за аплодисменти (публиката крещи и аплодира).

Трябва да кажа на помощния персонал, наистина, сериозно, трябва ни табелки с "аплодисменти", "смях", "ръкопляскане", защото понякога съм толкова далеч напред, че те просто нищо не правят. Но ако го сложим на екрана ... (Адамус отчетливо аплодира) аплодисменти. Забравете. Лоша идея.

И така, до къде бяхме стигнали? О. Първо - това е, "Аз Съществувам. Ето какво знам. Аз Съществувам. Нямам тяло. Нямам личност, но по някакъв начин съществувам." И преминавате през така наречения процес "любов към себе си", "О, аз съществувам. Аз съм със себе си и само това има значение", и следващото което се случва – разбирате, "Осъзнавам нещо ..." и се опитвате да си отворите очите, но нямате такива. Много е забавно да се наблюдава това. Жалко че не можем да заснемем видео от нашата страна, дори ако в края на краищата човешкото пресъздаване на тази ситуация не би било толкова добро. Но изведнъж разбирате, че там има нещо и се опитвате да отворите очи, но нямате такива - защото нямате тяло - и се опитвате да чуете. Но осъзнаването е много силно, много по - силно, отколкото сега, отколкото в даденият момент и изведнъж разбирате, "Това е Енергия. Аз просто осъзнавам себе си. Аз съществувам, сега осъзнавам енергията в най - чистото и състояние. И тя е неутрална. Тя не се движи. В нея няма припламващи огънове. Тя не оказва натиск. Не усещам нищо физическо, въпреки че я осъзнавам. Как е възможно това? Как е възможно това?" - си мислите вие.

И започвате да осъзнавате, сякаш очите ви се отварят - въпреки че не разполагате с такива - стигате до осъзнаването на факта, че, "Аз осъзнавам енергията и по някаква причина не усещам, че тя е навън. Тя не е някъде там. Аз осъзнавам енергията и тя е толкова позната. Сякаш ... това съм аз." После преминавате през този етап - буквално наблюдавах това миналата седмица; просто разказвам историята на един Възнесен Майстор, когото срещнах - изведнъж стигате до този етап и аз извъртам очи. Нямам очи, но се преструвам, защото съм свикнал да го правя. Извъртам очи, а вие си мислите, "Всичко е едно. Всичко е едно! Аз съм едно. Ние сме едно."

ЛИНДА: Какво!?

АДАМУС: Штт! Позволи ми да завърша разказа (лек смях, Линда ахва). Мислите си, "Вселената е единна. Ние сме едно с Бог. Всичко е единно." А аз стоя до вас и си мисля, "Ох." Всъщност не стоя до вас, тъй като нямам тяло, но съм там, "Ох, ох, ох! Трябва да се мине през това. Това е любимият ми етап от всичките, през които преминаваме. Трябва да се мине през етапа, "Всички сме единни." Отивам в Клуба на Възнесените Майстори представям си чаша кафе - нищо общо с това, което имате тук - а после се връщам. Обикновено за да преодолееш, "Всички сме едно!", отнема пет - шест дни. И много хора засядат в това. Те просто не искат да пуснат тази мисъл.

След това, след като се порадвате малко на това изведнъж си казвате, "Аз съм един и всичко наоколо - съм аз. Аз съм един. По дяволите всички останали." (лек смях) Искан да кажа много лоша дума но, "Аз съм един. Просто възприемам собственото си единство. Аз Съм това Което Съм!".

Мисля си, "Колко пъти се опитвах да ти кажа това?!". Вие както и допреди не ме чувате затова си казвате, "Аз Съм това Което Съм! Всичко това съм аз. Аз съм единство. Цялата тази енергия намираща се тук е готова да започне да работи за мен така както аз избирам, вселената, цялата *вселена* - това съм само аз!". А после се намесва вашия човешки начин на мислене и си казвате, "О, но аз не трябва да мисля така." А аз ви казвам, "Не, точно така и трябва да мислиш, защото *ти си* цялата вселена."

И вие си мислите, "Аз съм едно с Бог. Едно с Бог, може би Бог - това съм аз? О, не трябва да си мисля така. Може да попадна в ада." Няма да попаднеш в ада! Ти си на пътя към Клуба на Възнесените Майстори! (смях) Останаха 10 метра! Ако имаше очи, щеше да видиш табелата! (още смях) Не, няма да попаднеш в ада! Приключвай с това!

И най - накрая си мислите, "Може би - никой не гледа, тъй като тук няма нищо - може би мога да мисля така, добре, поне за малко, аз съм един и това - е Бог." А после - бум! Изведнъж се отказвате от цялото тормозещо ви макио, което е останало у вас и изведнъж разбирате, "О! Изглежда точно това изучавахме Земята в Аления Кръг и сега се наложи да умра и да попаднат тук за да разбере и - Адамус, тук ли си?"

Аз отговарям, "Да тук съм."

"Адамус, тук ли си?!"

"Престани да се опитваш да гледаш с очи. Нямах такива!"

"Адамус, чуваш ли ме?"

"Да те чувам? Стига си викал! Заболя ме главата! Имам махмурлук от вчера!" (смях)

"Адамус!"

"Да?"

"Адамус, ако ме чуваш отиди на Земята и в следващия Шоуд разкажи на всички," Аз Съществувам. Аз Съм това Което Съм. Аз съм едно и аз съм Бог."

Аз отговарям, "Да добре ще кажа, но аз им го повтарям вече много години. Но да, ще им го повтора."

А той, "Това е откровение! Истинско откровение."

И когато всичко се успокоява, човекът най - накрая разбира, че възприема енергията - не използва ума, не рови в паметта, не използва човешките сетива - но изведнъж се завръща към естественото, ангелско, ако искате, усещане за енергията. Към способността да осъзнаваш енергията. Ето къде се намира той в момента.

Внезапно разбира, че аз съм до него, въпреки че нямам тяло, нямам енергия, нямам нищо. Аз - съм просто съзнание. Аз съм одушевено същество. И изведнъж той казва, Адамус! Това си ти!" - "Да, да, да! Това съм аз. Да."

"Адамус! Трябва да видиш тази история през какво преминах!" А аз отговарям, "През цялото време бях тук, но ти не ме усещаше. Оставаше във вътрешността на множеството човешки ограничения, но аз бях тук." И тогава му казвам, "Знаеш ли, става вече късно" - въпреки че там няма пространство и време - "Хайде да отидем в Клуба на Възнесените Майстори." И аз вървя малко по - напред от него, отварям вратата, а там 9800 Възнесени Майстори го приветстват в Клуба на Възнесените Майстори - това е мила история, да, и малко кученце (някой казва, "Аах!") Да, да, да. Трябваше да добавя и това.

И така, поуката от тази история е, че ми харесва да съм тук с вас, но нямам очи и нямам уши. Не ви възприемам или каквото и да е наоколо чрез човешките сетива. Това е енергия. Всичко - е енергия.

И сега енергийно, тъй като съм бил на планетата, живял съм в човешка форма - и използвайки сетивата на Калдре - мога да обединя точките и да видя как изглеждате въпреки, че предпочитам да не го прави (лек смях). Не, защото вашето истинското енергийно обкръжение е много по - добро от това, което се възприема с човешките очи.

Затова днес ще се потопим в сетивото енергия, в уменията да осъзнавате енергията и това няма нищо общо с това което правите с очите, ушите или каквото и да било друго, защото това не е енергия. Не виждате нищо друго освен илюзия. Нищо друго. Илюзия, която наричате реалност, но всъщност не е така. Тя не е лъжлива, но и не е истинска.

Мъдростта на Шамбра

И така, преди да продължим, мисля че дойде време да превключим на друга скорост и да позволим да бъде преработено това, за което говорихме до сега. Мисля, че дойде време Линда да вземе микрофона.

ЛИНДА: О, Боже.

АДАМУС: О, Боже. И още мисля, че е време за мъдростта на Шамбра.

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: Добре, Линда с микрофона.

ЛИНДА: Разбрано.

(започва заставката на Мъдростта на Шамбра)

АДАМУС: А, ето. Ето я. Мъдростта на Шамбра.

(заставката продължава)

Добре. Първия въпрос, а днес имам два. Първия въпрос.

Някои хора имат всичко, а други – не. Нека усилим светлините. Искам да виждам гримасата на страха по лицата им (лек смях), особено след цялата тази тъмнина, без светлина и ... (светлината се засилва) Оо! Извинявай. Винс едва не припадна от тази светлина. Може би сега мъничко да я намалите, защото ... добре.

Въпроса е следния – малко по – ярко. Нали искате да се вижда онлайн. И така ... (светлината е настроена) О! Прекрасно.

ЛИНДА: О! Виж, колко елегантно изглеждаш.

АДАМУС: Да.

ЛИНДА: Готино. Виж. Виж се.

АДАМУС: И нека сега покажем техните лица (на монитора) за да ги видят всички. Можете да видите как изглеждате, тъй като и на мен ми се налага да ви гледам, може би и вие трябва да се видите. Можем ли да ги покажем на екрана? (някой казва, "О, не!") О, да, да! Не, това е част от днешния прекрасен опит, "не всичко е такова, каквото изглежда." Така че това всъщност не сте вие. Не ви харесва? (Адамус се смее) Ще обсъдим това по – късно.

Някои имат всичко – други – не. Някои се раждат със сребърна лъжичка в устата, а други с парче въглища, ако трябва да използвам коледната аналогия. Някои (смях, някои правят гримаси към камерата). Добре, искам да кажа (Адамус се смее) Някои хора имат ... (още смях)

Въпрос 1

Някои го имат, други не. Защо е така? Защо е така? Това ... добре, няма да ви подсказвам. Някои минават през живота леко и всичко им се дава. Други си проправят път през живота. Някои страдат цял живот и пълзят на колене. Каква е тази работа? Какво влияе на това? Скъпа Линда, пригответи микрофона, първия отговор.

ЛИНДА: Отива право при физика.

АДАМУС: Някои имат всичко, други - не. Защо?

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: И това не е задължително да бъде твоето мнение. По мнението на масовото съзнание. Защо масовото съзнание смята, че някои имат всичко, а други – не. Би било чудесно да държиш микрофона близо до устата си (Иро го държи наопаки; смях) Обратно (Адамус се смее). Оформя се тежък ден.

(кратка пауза)

Нека те попитам по друг начин. Ти имаш или нямаш?

ИРО: Понякога.

АДАМУС: Понякога. По скалата от едно до десет, всичко ли имаш, имам предвид в живота? Имаш ли златна лъжичка в устата или не?

ИРО: Доста често.

АДАМУС: Доста често. По скалата да десет, колко би си дал?

ИРО: Девет.

АДАМУС: Девет. Не е зле. Не е зле. А сега, как е при другите хора, каква е тяхната преценка? Кой има и кой няма?

ИРО: (пауза) Не може да бъде само хубаво. Трябва да има всичко.

АДАМУС: Добре. Хубаво. Тоест трябва да има и лошо. Защо при някои хора лошото е повече?

ИРО: Защото бягат от себе си.

АДАМУС: Добре. Добре. Ще приемем този отговор. Тук няма правилен и грешен отговор, но има само един верен (Адамус се смее), както винаги. Благодаря. Благодаря. Някои имат, други нямат. Защо? Как? Как става така? Във възприятието на масовото съзнание. Ти си умна. Изглеждаш прекрасно както винаги.

ХЕНРИЕТ: Благодаря.

АДАМУС: Да.

ХЕНРИЕТ: Масовото ...

АДАМУС: (прекъсва я) Може би трябва да правиш семинари по облекло от различни времена, различни стилове (няколко аплодисменти). Да, да.

ХЕНРИЕТ: Да, с радост бих.

АДАМУС: Да, и за мъже. За мъже Шамбра.

ХЕНРИЕТ: Разбира се.

АДАМУС: Да, да (тя се смее), защото имат нужда (смях). Да, във възприятието на масовото съзнание, някои имат, а други - не. Защо?

ХЕНРИЕТ: Алчността на егото.

АДАМУС: Алчността на егото. Добре. Добре. Ти имаш или нямаш?

ХЕНРИЕТ: (кратка пауза) Аз – *И*, за това съм и Майстор и човек.

АДАМУС: Правилно, но ти не отговори на въпроса ми. Отговаряш като политик (още смях). Тук съм в свои води, така че ... Имаш ли или нямаш?

ХЕНРИЕТ: Да.

АДАМУС: Колко по скалата от едно до десет? Без макио. Видях какво се готвиш да кажеш. А после – толкова си смешна – видях какво искаше да кажеш, а после усетих какво усещаш ти, а ти малко се обърка. Къде си ти по скалата? И това няма никакво значение, защото все едно, ще променим всичко това. Къде си ти по скалата?

ХЕНРИЕТ: Седем.

АДАМУС: Добре (едва се сдържа). Седем насила. Седем със зор. Е ... нека просто ... при теб е около пет и се бориш за 5,2. И ще ти кажа веднага, че твърде силно се стараяш. Ето къде се крие проблема. Ти просто твърде много се стараяш. Всичко премисляш. Стараяш се. И какво според теб влияе най – силно от всичко, защо не си на седем, не на осем и не на десет? Какво според теб ти влияе най – много?

ХЕНРИЕТ: Аз самата. Сякаш съм заседнала в тресавище. Самата аз.

АДАМУС: Да, и всъщност това не е твоето тресавище. От къде се е взело то? Знаеш.

ХЕНРИЕТ: Идва ми на ум, наследственост, но ...

АДАМУС: Именно!

ХЕНРИЕТ: ... аз вече я преминах!

АДАМУС: Идва ти на ум! Знам го, дори не споменавай, че това идва от ума ти. То просто ...

ХЕНРИЕТ: ... Вече преминах този курс. Вече го преминах (смее се).

АДАМУС: Да, но твоите предци наистина са били истински вещици.

ХЕНРИЕТ: О, да!

АДАМУС: Да.

ХЕНРИЕТ: Оо!

АДАМУС: Твоите предци те задържат. Те не искат да те пускат. Тъй като усещам енергията, няма много други, които ще продължат семейните традиции.

ХЕНРИЕТ: Така е. Трябваше да продължа семейната традиция.

АДАМУС: Да, да. За това носиш огромно бреме. За това имаш много наследствен боклук и, да, ти си преминала курса и всичко останало, но премини го отново и им кажи - къде ще им кажеш да отидат, на твоите предци? (лек смях)

ХЕНРИЕТ: Първата дума, която ми идва в главата, не мога да я повтора тук.

АДАМУС: Разбира се, можеш.

ХЕНРИЕТ: Особено близо до Едит! (отново се смее)

АДАМУС: Не, не, не, не. Едит вече стана друг човек (лек смях). След като си смени стола, тя започна да се отнася нормално към лошите думи. Така че, какво ще им кажеш? Не се сдържай. За бога!

ХЕНРИЕТ: Ще им кажа ...

АДАМУС: Да, знам, че днес имаш рожден ден.

ХЕНРИЕТ: ... "Разкарайте се!" (смее се)

АДАМУС: Да, знам че днес е рождения и ден. За това от начало им се извиних и казах, "За Бога" (лек смях). Но нека не играем игри. Нека просто ги пратим на ма..ната им (публиката казва, "Ооо!", Линда ахва). Не, предците, наистина, защото си се уморила от това да бъдеш мила и да се оправдаваш, "Налага ми се да ви напусна, защото пускам наследствената карма и тям подобни." Знаеш ли, те просто се смеят и те стискат още по – силно. Просто кажи, не. Да.

ХЕНРИЕТ: Вътрешно чувствам нещо странно, като ласкателство от това, че те искат да ме видят като продължител на традициите, "Оо! Това е много готино!" Но от друга страна...

АДАМУС: О, разбира се и те ще ...

ХЕНРИЕТ: Това *И* ...

АДАМУС: Да, да. Те ще ти кажат, че ти си кралицата на семейството и те чакат от цяла вечност и ти си дошла при тях от друга планета, за да ги спасиш.

ХЕНРИЕТ: Тук има нещо сексуално.

АДАМУС: Привлекателно, не сексуално. Ще ти покажа какво значи сексуално, а това е привлекателно ...

ХЕНРИЕТ: Охо!!! (смях) Да!

АДАМУС: И бедния Калдре, "Ооо! Като баща ми ..." (още смях) Ох. Добре, всичко е много объркано. Но в това има нещо много привлекателно.

ХЕНРИЕТ: Да.

АДАМУС: Да, добре. Отлично.

ХЕНРИЕТ: Да, има. Искам да призная, че това привлича, защото тази семейна традиция е много силна.

АДАМУС: Наистина е силна.

ХЕНРИЕТ: И е много древна.

АДАМУС: И за сега не си напълно готова да я пуснеш. Не.

ХЕНРИЕТ: Има такава нещо.

АДАМУС: Да! Точно за това го казах! (смях) Не си готова и за това възниква това противоречие.

ХЕНРИЕТ: Да.

АДАМУС: И би ти се искало да кажеш, че си готова – в смисъл, че всичко си разбрала, живота протича като изящен поток – ще ти се да кажеш, че си седем по скалата, може би осем. Нека внесем яснота. При теб с лекота може да бъде и десет, но кажи им – кхмм! – кажи им, че вече не си част от семейството. Кажи им, че ще отидеш в миналото, ще вземеш голяма брадва и – *бум!бум!бум!* – ще прекъснеш тази връзка и вече няма да те има в тяхното бъдеще.

ХЕНРИЕТ: Чувствам, че това е правилно (някой извиква, "Ура!") Благодаря.

АДАМУС: Не звучи зле. Да, да, да. Да. Да. (леки аплодисменти)

ХЕНРИЕТ: Ще го повторя.

АДАМУС: Да. Да. Добре. Благодаря.

ХЕНРИЕТ: Благодаря.

АДАМУС: Още няколко. Някои имат всичко, други – не. Защо е така? Заради образованието? Ти си умна. Ти си много умна.

ИВОНА: За съжаление.

АДАМУС: За съжаление (смеят се). Не, ти си умна. Сега там, където си, благодарение на образованието ли си?

ИВОНА: Да, заради него, всъщност.

АДАМУС: О, да, да.

ИВОНА: В този човешки живот.

АДАМУС: Правилно, правилно. И така, това заради образованието ли е, че някои хора имат, а други – не?

ИВОНА: Заради системата от вярвания и разбира се, заради произхода, заради семейството.

АДАМУС: Заради произхода. В смисъл от коя страна си?

ИВОНА: Ами ... Да и това.

АДАМУС: Да.

ИВОНА: Но и семейството, дори да са в тяхната страна.

АДАМУС: Ти защо напусна твоята страна?

ИВОНА: (въздиша) Това беше предварително замислен план.

АДАМУС: Да, да. Това беше големия план.

ИВОНА: Това беше огромен план! (смее се)

АДАМУС: Да, да. Огромен. Знаеше, че ще стане нещо такова.

ИВОНА: Да, знаех.

АДАМУС: Но ти напусна тази страна. Защо?

ИВОНА: Ами, пристигнах в новата Атлантида, нали?

АДАМУС: Разбира се.

ИВОНА: Да се срещна с Шамбра. Да се срещна с ...

АДАМУС: Разбира се (тя се смее). Да, нещо такова.

ИВОНА: Да.

АДАМУС: Да, да. Защото това те задържаше. Знаеш ли ...

ИВОНА: Задържаше ме.

АДАМУС: Без да го знаеш, ти добре усещаш енергиите. Много си възприемчива към енергиите, но ума ти, знаеш ли, ума ти пречи през цялото време, а заради това и блокира.

ИВОНА: (шепнешком) Да.

АДАМУС: Но ти просто интуитивно знаеше, че трябва да заминеш, защото там го нямаше това изящество, което искаше в живота си, много е просто.

ИВОНА: Изящество и красота.

АДАМУС: Да, да. И не че не можеше да останеш и да направиш всичко това там, но щеше да е по – трудно. Просто по – трудно. Добре. Какво е нивото ти на изящност и на това че "имаш всичко в живота", по скалата от едно до десет?

ИВОНА: Бих казала седем.

АДАМУС: Седем. Бих се съгласил с това. Да. Искаш ли да стигнеш до осем?

ИВОНА: Безусловно. До десет!

АДАМУС: Десет, добре. Еха! Боже! Алчни хора! (смях) Не, не, не! Шегувам се! Да, десет!

ИВОНА: Да! Десет!

АДАМУС: Абсолютно вярно.

ИВОНА: Безусловно! (смеят се)

АДАМУС: Добре. Още един, още един. Някои имат, други – нямат. Какво значи това? При Винс, това би бил добрия външен вид, нали?

ВИНС: И това също.

АДАМУС: Да, да. Да.

ВИНС: И умен.

АДАМУС: Ти си симпатичен мъж.

ВИНС: Да.

АДАМУС: Чувал съм, че на младини си бил много – кхм!

ВИНС: Сузи отново е разказвала истории (Адамус се смее).

АДАМУС: О, това е стара игра, "обвини Сузи" (смях). И така, защо е така? Някои имат, други – не? Къде е причината?

ВИНС: Мисля, че това е лично решение.

АДАМУС: Лично решение.

ВИНС: Да постъпваш така.

АДАМУС: Говоря за масовото съзнание. Ти наистина ли мислиш, че те изобщо се замислят, че имат избор?

ВИНС: Не. Дори не мисля, че осъзнават ...

АДАМУС: Благодаря.

ВИНС: ... отговаряйки ти на въпроса.

АДАМУС: Да, разбира се.

ВИНС: Да.

АДАМУС: Но ако правиш запитване, на улицата, говориш с обикновени хора и ги питаш, "Защо някои имат, а други – не?" Като цяло какви биха били отговорите?

ВИНС: Не знам какъв би бил техният отговор. Моя би бил ...

АДАМУС: Това ли чувам? Чух слабо ехо от енергия, което произнесе, "Не зная." Но ще го пропусна. Сега е Ханука, така че ти прощаваме.

ВИНС: Мисля, че църквата е замесена в това или също и чувството за вина.

АДАМУС: Да.

ВИНС: И бих избрал думата, "неспособност" – да поемаш отговорност.

АДАМУС: Добре. Те биха отговорили така или това е твоето възприятие?

ВИНС: Те биха казали, "Някой ми го е причинил."

АДАМУС: Добре. Отлично. Благодаря. Отлично. Огромни благодарности. Какво е нивото на изящество в твоя живот?

ВИНС: Шест и половина.

АДАМУС: Шест и половина. Доста справедлива оценка. Да. По – рано беше по – висока. Какво стана?

ВИНС: Живота. (смее се)

АДАМУС: Прав си. Добре. Добре. Големи благодарности за отговора.

Повдигнах този въпрос, тази много важна тема, че на планетата Земя съществува такова състояние - някои имат, а други - не. Някои са просто късметлии. Може би едно от основните извинения (светлината се приглушава). О, върнете я обратно, ще се върнем (публиката негодува). Сега знаете през какво се налага да преминава Калдре. Той го каза а, не аз.

И така, на планетата Земя, когато разглеждаме това че, "някои да имат, а други - не"... Всъщност проведох кратко запитване по темата и първата причина, която назоваха хората за своето положение, беше късметът. Това е интересно. Не бих си помислил така, докато не излязох навън, един вид се въплътих отново за кратко, помотах се из градовете и попитах хората, "Какво прави някого успешен, а друг - не?" Късметът. Още един популярен отговор е - семейството. Знаете как е, "Семейството му има пари, а моето - не", но вие отблъсквате парите. Образованието също се оказа сред първите десет." В днешно време трябва да бъдеш образован. Трябва да имаш не само висше образование или да завършиш магистратура, трябва да бъдеш кандидат на науките. Ето как трябва да се прави. Тогава ще постигнете успех." Но късметът - това беше номер едно. Това беше много интересно.

Доста хора в определени региони на света казаха, че това е дар от Духа, Бог, Алах или нещо подобно. Тъй като сте добър или лош, ангелите или някакъв странен Бог или който и да било още - Бог така ти се отплаща за това, че си добър човек. Спазваш правилата (някой кихва). Наздраве.

Така че на тази планета има много странни възгледи за това откъде на човек му се дава. "Дали си добър? Добър ли си в очите на Бог и получаваш ли за това "неговото" одобрение?" Винаги е мъж. Това не го разбирам. Странно.

И така, това са причините и между другото повечето от тях са свързани с енергията на жертвата. "Имам бедно семейство. Не получих добро образование. За всичко е виновен "той." А знаете ли, че 99 процента от населението живее под напрежение, гнет; един процент имат всичко, влезли са в заговор с извънземните и имат дори повече (лек смях) и те смучат от вашата кръв нощем, докато спите. Изпращат малки роботи които идват, изсмукват кръвта ви и проникват в мозъка ви." Такова мнение се забелязваше много по - често, отколкото може да си помислите. Много хора вярват в тази теория за конспирация, "Някои имат всичко, а други - не. Ето тези семейства контролират всички

пари на планетата, банките, селскостопанските земи и обществените тоалетни (силен смях). Те контролират таксите в обществените тоалетни на тази планета!"

Всичко това са тъпи извинения. Абсолютно тъпи извинения, безотговорност, изцяло основана на макиото. Такова е тяхното възприятие, така че предполагам в известна степен то е реално. Но има само една причина, само една. Няма значение нито вашето семейство, нито образование, нито късмет или нещо подобно. Цялата работа ... имам нужда от засилен барабанен ритъм или нещо подобно (публиката имитира барабани). Да, много добър барабанен ритъм. Ще мине доста време преди да го разберат, но цялата работа, е в начина по който си взаимодействате с енергията. Точка. В нищо друго. Работата не е в късмета. Работата не е в семейството или в още нещо; цялата работа е в отношенията ви с енергията. Но вашето взаимодействие с енергията ще бъде силно изкривено и погрешно, ако се вкопчвате в енергията на жертва, ако се придържате към убеждението, че някой друг контролира всичко.

Знаете ли, за известно време всичко това дори е забавно, "Има конкретен човек. Има 42 семейства, които контролират цялото богатство на тази планета." Понякога гледам тези семейства. Знаете ли колко са нещастни? Те са ужасно не щастливи! Не щастливи - и всичко е заради властта. Това е такова странно кръвосмешение - не в сексуален смисъл - странна сила, заради която те продължават да се връщат в същите могъщи семейства и те са ужасно нещастни. Но това е съвсем друга история. Някой ден ще ви разкажа с радост за това.

В крайна сметка цялата работа е в отношенията ви с енергията. И отново, не се опитвайте да го обясните на някой друг. Те няма да го разберат и ще се борят за своята жертвеност. Те ще спорят, "Е, аз не получих добро образование. Родителите ми бяха алкохолици." Каквото и да ви кажат, всичко това е макио. Всичко това е макио.

Въпрос 2

И така, следващия въпрос и после ще обединя всичко, може би до година (лек смях). Следващия въпрос. О, харесвам този въпрос. Ще ядоса някои от вас. Може би не тук, а тези, които гледат онлайн. И така – трябва да сваля сакото на Калдре, като за пред битка (публиката възкликва, "О-о-о!") Да, да, да. Да.

ЛИНДА: Така, сакото е свалено.

АДАМУС: А къде е закачалката?

ЛИНДА: Тук, тук! Тук. Тук, тук.

АДАМУС: Не би ли могла просто да останеш тук и да го подържиш? Как ... (говори с някой в залата; смях). Просто го закачи на стола.

И така, следващия въпрос – някой от вас слуша ли "Аз спя", новия курс от серията "Паузата на Майстора", "Аз Спя." Така, отлично. Не малко. Добре. Някой от вас чу ли посланието ми – не на Калдре, не на Аления Кръг, а *моето* в началото – където казвам, "Ще попаднете в ада ако..." – не се изразих точно така, но исках; в което казвам, "Това е само за вас и ако не се осъществи енергиен обмен, това послание няма да ви донесе енергия." Някой от вас чу ли това? Добре. Онлайн? Добре. Има ли някой, който много се ядоса на това? (някой казва, "Изобщо") Половин човек. Леко раздразнен? А тези, които гледат онлайн? (Адамус въздиша). Много (лек смях).

ЛИНДА: Искаш ли да попитам тези, които вдигнаха ръка?

АДАМУС: Не. Не.

ЛИНДА: Не. Добре.

АДАМУС: Въпроса е в това, че аз нарочна включих това съобщение, за да ядосам някой от вас. Нарочно го включих там, за да прогоня някой. Ха, ха, ха, ха! (лек смях) Не, трябваше да го направим. Не можем да вървим там, на където сме се запътили, с толкова много старо макио.

Така че аз нарочно го добавих там, за да ви ядосам и въпроса е такъв – защо го добавих? Защо добавих това? Линда с микрофона.

ЛИНДА: Добре. Защо добави това?

АДАМУС: И трябва да отговаря някой, който е гледал, "Аз Спя."

ЛИНДА: Добре, ще отидем тук.

ИВОНА: Да?

ЛИНДА: Извинявай.

ИВОНА: Ами, за да ядосаш всички!

АДАМУС: Е, аз вече сам отговорих! Да (Адамус се смее).

ИВОНА: Но мен не ме ядоса. Съгласна съм с теб.

АДАМУС: Защо си съгласна?

ИВОНА: Защото да крадеш – не е майсторско.

АДАМУС: Вярно е. Защо?

ИВОНА: Защото това отразява взаимодействието с енергията, както ти каза.

АДАМУС: Именно. Тук работата не е в морала, защото това е несъществено. Въпроса е във вашето отношение с енергията. Добре. Още няколко. Защо го добавих там, освен да ядосам Шамбра?

ЛИНДА: О, ето. Ти се ядоса. Вземи.

АДАМУС: Добре. Защо го добавих?

ХЕНРИЕТА: Трябваше да посочиш стандарт. Това наистина е необходимо.

АДАМУС: Вярно е.

ХЕНРИЕТА: Трябваше да го изразиш с думи, защото хората все още ги чуват.

АДАМУС: Вярно е.

ХЕНРИЕТА: Така че аз почитам и уважавам това.

АДАМУС: Но това малко те ядоса.

ХЕНРИЕТА: Мен лично, да.

АДАМУС: Защо?

(тя мълчи)

ЕДИТ: (шепнешком) Защото струва 25 долара.

ХЕНРИЕТА: Не (смях). Работата не е в парите.

АДАМУС: Едит, ти изслуша ли го?

ЕДИТ: От части, но аз ...

АДАМУС: От къде го взе?

ЕДИТ: Онлайн.

АДАМУС: От къде?

ЕДИТ: Мога ли да ти пожелаая весела Коледа, Адамус? (силен смях)

АДАМУС: Едит? Дойде време за признание, Едит.

ЕДИТ: Не разбрах много добре какво да правя с него, защото не исках ...

АДАМУС: Едит, отиде ли в магазина на Аления Кръг, поръча ли го, използвайки кредитната си карта?

ЕДИТ: Не (Линда ахва).

АДАМУС: Защо не? Защо не? И ако кажеш, "Защото не мога да си го позволя", ще те помоля да отидеш да поседиш в тоалетната.

ЕДИТ: Да отида в тоалетната.

АДАМУС: Защо не?

ЕДИТ: Не съм мислила за това. Извинявай.

АДАМУС: Да, мисля, че това щеше да бъде много предсказуемо. И така, ти не си платила за него. Как го получи?

ЕДИТ: Аз просто гледах анонса, изгледах го и после продължих да се занимавам с моите си работи.

АДАМУС: Искаш да кажеш, че си гледала – това което хората наричат – трейлър?

ЕДИТ: Рекламата.

АДАМУС: Рекламата.

ЕДИТ: Точно. Точно.

АДАМУС: Рекламата. О, и това е всичко, което си гледала?

ЕДИТ: Точно.

АДАМУС: Тоест не си го гледала целия?

ЕДИТ: Не, не съм за съжаление.

АДАМУС: О, отлично. Вече си мислехме, че искаш да кажеш, че си взела копието от Майк, който седи пред теб, на твоя стол (лек смях).

ЕДИТ: Ами, не, не съм го взела.

АДАМУС: Не.

ЕДИТ: Майк е по – просветен.

АДАМУС: А искаш ли?

ЕДИТ: Може би би било добре.

АДАМУС: Защо не си го купи?

ЕДИТ: Не зная. Ох! (публиката възкликва, "Ох!")

ХЕНРИЕТА: Ох, ох!

АДАМУС: Това е проблема при работата с хора. Ти им повтаряш отново и отново, "Много е просто, никога не казвайте, "Не зная." Всичко друго само не и това." Но, боже! Започнах да се безпокоя. Знаете ли какво става, когато Възнесен Майстор започне да се безпокои? Взривяват се вселени (смях) *Бум!* И те престават да съществуват. Много ми е жал за тази вселена, но за щастие в нея имаше само паяци. Но, но ... добре, Едит, ще ти го подаря.

ЕДИТ: О! Благодаря.

АДАМУС: Това е всичко, което трябва да кажеш. Това е всичко, което трябва да кажеш. И когато го направиш, се случва подходящия енергиен обмен. Не плащаш за него, но той идва като подарък.

Добре. Още един. Още един и ще продължим напред.

ЛИНДА: Кой още вдигна ръка? Не видях ...

АДАМУС: Кой още го е слушал? (лек смях) Да, бе, нима наистина смяташ, че някой ще вдигне ръка в този момент? (силен смях) О, боже!

ЛИНДА: Да, така мисля. Да. Това е прекрасна публика (Сарт извиква нещо).

АДАМУС: Как мислиш, защо добавих този коментар?

ЛУЛУ: Много добре го разбирам, защото ти влагаш своето внимание и съзнателна енергия там, където е твоето ниво на внимание.

АДАМУС: Да.

ЛУЛУ: Така че ако не си достигнал до това ниво и го преслушаш, не само няма да оцениш курса, но и няма да го разбереш.

АДАМУС: Точно.

ЛУЛУ: И това е чиста загуба на време.

АДАМУС: Това е чиста загуба на време. Така. Добре.

Енергийна Осъзнатост

Добавих го там накратко - и ще повтора персоналът, снимачната група не знаеха нищо, Калдре нищо не знаеше за това, аз просто го добавих, сега това е много важно - и някои реагираха. "О! Ти вложи там такова ужасно послание, плашиш ни." Не. Не ви плаша. Говоря за реалния живот.

А реалността е в това, че енергията съществува за да ви служи. Енергията е безплатна, изобилна, леснодостъпна и съществува за да ви служи. Но ако вие както и преди оставате в своето съзнание на жертва, ако както и допреди продължавате да крадете - не говоря за морала, говоря от гледна точка на енергийната практика - ако практикувате енергийна кражба, вие не сте готови за следващата стъпка. Добавих това нарочно, за да ядосам, за да прогоня някои хора, за да им покажа проблемните им места, ако те искат да продължат, защото ако - това наистина ви е засегнало и ако се опитвате да се оправдаете, "Всички ние сме едно и не трябва да плащаме за нищо", вие не сте готови за енергията. Не сте готови за енергийната осъзнатост, не сте готови да позволите на енергията да ви служи.

Опитвам се да обясня това колкото се може по - разбираемо и настойчиво да го подчертая по много причини. Там, накъдето се движим в нашата работа - не говоря за далечното бъдеще, а говоря за сега, изисква зрялост. Зрелостта настъпва, когато допускате мъдростта. Мъдростта, която наричам Майсторът - това е мъдростта, натрупвана от всичките ви животи. Вие, човекът сте позволили да влезе, за да съхрани баланса. По такъв начин имаме човек намиращ се в опит, понеже това е неговото предназначение и имаме Майстор, привнасящ мъдрост. И тогава възниква зрелостта позволяваща да си имаме работа с нещо толкова прекрасно, че е невъзможно да бъде описано с думи. Това ... няма подходяща човешка дума за това, което искам да кажа - е огромен потенциал - не е могъщество, а потенциал - когато енергията ви служи без страх. Без страх.

Така че ако при вас остават проблеми, ако все още крадете - отново това не е морален въпрос. Това просто означава, че не сте готови. Ако както и преди вярвате, че трябва да взимате от другите, като кражба, енергиен обмен, без енергийна осъзнатост, не сте готови да продължите напред.

Болшинството от вас са готови. Вече снижихме нивото на макио у Шамбра до по - малко от един процент. Това е наистина потресаващо (публиката аплодира). Има още - ръкопляскайте сами на себе си - има остатъчно макио, защото не може да направите нищо с това, но голямата част от него си тръгна. Допускате мъдростта, а сега правим следващата крачка към истинската енергийна осъзнатост, вашето ново взаимодействие с енергията.

Ако човек не е готов за това, ако в него присъства съзнанието на жертвата и той си мисли, "О, да на тази планета 52 семейства контролират цялото благосъстояние", ако все още мислите така, ако все още вярвате в теории за конспирации, мислите, "Аз просто го нямам. Никога не съм бил късметлия", или нещо подобно, това което ще се случи по - натам, в частта с нашето взаимодействие с енергията, силно ще ви навреди. Това не е заплаха, не е магьосничество, не е черна магия и не е нищо подобно. Това е реалността. Ако не притежавате зрелост, ще ви бъде много лошо, защото изведнъж ще се докоснете до нещо абсолютно прекрасно, но ако вътрешно у вас все още има дисбаланс, ще получите такъв ритник в задника, какъвто никога не сте си пожелавали.

Преди няколко години написах книга. Написах книга за да покажа нещо подобно - алчност, духовна незрялост - и вие знаете как се нарича тя, "Червеният лъв." "Червеният лъв" се разказва за човек който, открадва от своя Майстор еликсир и го изпива, без да е готов за това. Интересното е, че той не убива Майстора преди да изпие еликсира, а Майсторът разбира, че това трябва да се случи и му позволява да го

убие, защото това няма значение. В действителност няма значение нито живота, нито смъртта. И от този момент, Ханс, ученикът преживява най -лошите ситуации. Той не е бил готов за това, което предстои да се случи, за енергията. Ето защо аз добавих това послание. Може би следващия път ще звучи още по - силно, "Ще бъдете толкова зверски прецакани, ако..."

ЛИНДА: Ш-ш-ш-т!

АДАМУС: "... не извършите съответстващият енергиен обмен."

САРТ: Да!

АДАМУС: "Животът ви ще се превърне в ад. Мислите си, че досега е бил лош? Ще разберете ...". Не го казвам аз. Казват го тези, които са минали през вратата, срещнали са дракона и са решили да продължат. Ако не са в баланс, това е много болезнено. Невъобразимо. Така че ако някой от вас се чуди защо пускам подобни съобщения ... Това не е заплаха. Това е състрадание, с което казвам, "Моля ви, не продължавайте напред."

Едит, направих ти подарък. Не си ми длъжна с нищо за него. В него вече е включен енергийния обмен. Всичко е направено. Останалите или си купуват материалите или ги взимат безплатно, които разбира се са много. Но в безплатния материал например, както в днешното послание, вече е включен енергийния обмен. Не е нужно нищо да правите. Но ако са ви помолили да платите някаква цена, то се изисква енергиен обмен. И не може да има никакви оправдания. Човекът се опитва да намери оправдание за своя незрял енергиен подход.

Скъпи мои приятели, всичко вече е тук - цялата енергия, парите, каквото си пожелаете - всичко вече е тук. Сега се освобождавате от това, за което говорих в предишния Шоуд, от съдбата на душата, която не ви позволяваше да се объркате, която ви предпазваше от грешките, въпреки че многократно се съпротивлявахте на това. Всичко вече е тук и ние до голяма степен сме готови за следващата крачка.

Някои Шамбра не са съвсем готови и те ще го разберат. Те, м-м-м, образно казано ще си изгорят пръстите, но после ще разберат, че е време да постъпват по майсторски. А също така имам много, които се наричат Шамбра, но в действителност не са такива и на които не им е тук мястото. Всъщност не е им е тук мястото. И нямам предвид нищо

негативно. Просто това, което изучаваме тук не съответства на тяхното ниво. Те са все още увлечени от алхимията.

Алхимията - това е една от най - великите шеги, която по мое време изиграх с човечеството. "Ще сложим в печката няколко камъка, ще добавим сяра, ще се изпикаем отгоре и ще изпеем песен", е, така и направихме веднъж, разказах това на един човек (лек смях)- "ще правим най - различни странни неща. Ще пеем на лунна светлина" и всякакви нещастници вярваха в това и следваха учението. По онова време съществуваше цяло алхимично движение, всички се опитваха да превърнат камъка, мръсотията, пикнята в злато. И това беше огромно разсейване, защото в същото време ние трябваше да свършим определена работа. Трябваше да ги разкараме от пътя си - те бяха като зяпачи (Адамус се смее) през цялото време се мотаеха наоколо, защото харесваха енергията. Харесваше им да се хранят от тази енергия и затова се избавихме от болшинството от тях с помощта на алхимичното движение.

И знаете ли какво? Не е нужен никакъв огън, не е нужна никаква сяра, не е нужно да пикаете (лек смях) за да привлечете в живота си това, от което имате нужда. Това е просто и ето ни тук.

ЛИНДА: Това е коледният ни подарък.

АДАМУС: Не. Коледният ви подарък - сте вие самите! Коледа. Не трябва да се говори за Коледа. Това е духовно некоректно. В такъв случай трябва да се споменат всички празници. А дали ме интересува духовната коректност? По дяволите, не! (публиката аплодира) Така че...

САРТ: За пръв път чуваме това!

АДАМУС: Малко... (смях в залата, Адамус се подсмихна) Да! Шокираща новост. *Бун!Бун!Бун! Бун!* (силен смях) "На Адамус не му пука за духовната коректност." (той въздиша) Ако това не беше така, нямаше да седим тук и не бихме говорили за следващата огромна крачка в живота ви.

Вълътена Осъзнатост

Изглежда Калдре написа за това в скорошната си статия, защото говорих с него на тази тема и казах, "Знаете ли, момчета да ви доведе до Осъзнатост би било доста просто," защото това ще стане във всеки случай. Просто ви казвам как ще стане това и потвърждавам, че то е така. Много е просто. Вие дойдохте в този живот с такъв твърд стремеж към въплътена Осъзнатост, че тя трябва да се случи. Знам всички дати. И е забавно, когато гледам как си мислите, "О! Въобще ще го направя ли някога?", веднага се появява датата и аз ... (Адамус прави гримаса, смях в залата). Да. Ще ти кажа за 100 долара (силен смях). Толкова евтино няма да ме купиш! За 1000! Не, това е ваша изненада и откритие. Във всеки случай ... докъде бяхме стигнали? Калдре излетя нанякъде. Върни се обратно, Калдре! (силен смях) Продължавай ченалинга.

Това е най - простата част - Осъзнатостта. Всички вие ще я придобиете. Надявам се по - рано, а не по - късно. Надявам се, че няма да го направите като Тобиас - няма да чакате докато останат три дни преди смъртта, за да кажете, "Ех, прекарах на планетата три дни в просветление." Нека просто го направим сега. Но това беше лесната част. Всичко, което трябваше да направя е малко да ви разсейвам, леко да се пошегувам и понякога да ви се скарам, а после всичко се случва от само себе си. Навлизате в нея.

Но вие момчета, много усложнихте всичко. Казахте, "Чакай въпросът не е просто в просветлението в този живот, ние ще останем тук. "О! *Какво?! Какво?!* (лек смях) Аз имам работа. Чака ме риболов на въображаемото езеро (Адамус въздиша). Но вие настоявахте. Казахте, "Не, искаме да останем тук." Между другото, "въплътена Осъзнатост" - не е мой термин, а ваш. Аз отговарям, "Защо не избрахте посмъртна Осъзнатост?" (лек смях) По - лесно е. А вие, "Не, въплътена Осъзнатост" (Адамус се смее). Това е ваш термин.

Върнах се в Клуба на Възнесените Майстори в гостната си, която наричам стаята за енергиен дизайн и си помислих, "По дяволите! Те искат да останат!". Побягнах да се посъветвам с другите Възнесени Майстори, един каза, "Хей, аз останах 20 минути след просветлението." Отлично, благодаря ти. Друг каза, "Ами, аз останах някъде 30 дни. Платих си сметките, казах на семейството си накъде да вървят и си тръгнах." (лек смях) Това не ми помогна много.

Накрая отидох при Кутхуми и казах, "Кутхуми, ти остана за известно време." Той ми отговори, "Аха." Какво направи? А той каза, "Ами, станах от болничното си легло и просто започнах да ходя." А аз, "Това няма да ми помогне, защото знаеш ли, сега е нов век! Това е друго време, Кутхуми. Сега не трябва просто да станеш и да ходиш." Трябва да имаш кредитна карта, нали Мерик? Трябва да имаш кредитна карта и паспорт. Започваш да ходиш и попадаш на границата, там ще ти пуснат сълзотворен газ - *пфу!* - и ще те ударят по главата. Е, знаете така прави Доналд, но няма да стигнете далеч. А после ще ви затворят в карцера и ще завършите като Тобиас, който достигна осъзнатост и умря зад решетките.

И аз казах, "Не, момчета никой от вас не знае отговора. Вие просто ... По дяволите! Тази група Шамбра, е такова предизвикателство. Казват че искат да останат." И изведнъж ми просветна - всъщност това се случи преди около петстотин години, но аз се направих че изведнъж ме е осенило - о, ето какво! Те трябва да разберат енергията. Ако се готвят да останат, трябва да разберат как работи енергията, защото в противен случай те съвсем ще се изгубят. В противен случай, ще бъдат бедни. Ще се разпаднат. Телата им ще се разпаднат на части. Трябва да се концентрираме върху енергията.

Седнах зад огромното си бюро и започнах да разработвам енергиен план, да експериментирам с него. Започнах да разработвам курс на обучение, подходящ за този етап. Цялата работа е в енергията, но не в старото, несвързано разбиране. Не в суверенното отношение към енергията. И тогава разработих Физиката на Адамус и не отдавна получих за нея Нобелова награда за мир. Сам си я връчих (смях). Това беше илюзия, но - *по дяволите!* - добра илюзия (силен смях).

Не, всъщност ще се осмеля да кажа, Калдре не иска да го каже, но ще го кажа. Ще се осмеля да кажа, че откритията направени от нас в областта на физиката на енергията, в края на краищата ще станат общоприети. Много от това за което говорихме преди 10 години се появява в телевизионни реклами! И не ни плащат за това дявол да го вземе! Това се появява - другите хора обучават съкратени версии на тези материали. Но както и да е, това което сега правим в областта на енергиите, в края на краищата ще влезе в науката и някой ще получи Нобелова награда за мир - или по физика, или по каквото там я връчват - основана на това, което правим сега, защото това е революционен подход.

Нека вдишаме дълбоко.

Говорих неотдавна за това на няколко от нашите, както вие ги наричате семинари, срещи. Всъщност това са инкубатори. Не знам защо ги наричате семинари. Когато се събираме в малка група, това може да бъдат 30, 80 човека, колкото и да са, ние инкубиране, даваме живот, а после откриваме свършено нова информация.

ЛИНДА: (ръкопляска) Отлично! Ново име за нашите срещи! Харесва ми.

АДАМУС: Не знам, ще се регистрира ли някой в инкубатор (лек смях). Не, това което правим може да се нарече поклъване. Бихте ли се регистрирали на поклъване? Не, навярно не, на. Не. Не.

ЛИНДА: Само да не е изкуствено.

АДАМУС: Ето какво правим - създаваме идея, информация, съзнание, към което Шамбра е готова и го пренасяме тук. Същото правим в Кихак, но накрая го пренасяме тук. В последно време говорихме за енергията.

Енергията трябва да бъде ваш приятел в дългия път към вълплетено просветление. Тя трябва да бъде ваш другар, затова започнете сега. Ще обясня подробно по - късно, но енергията - е ваш другар и всъщност...(Адамус замлъква и после въздиша) Говоря с Калдре. Той се изгуби (смях).

Сега ще кажа нещо, което все още не мога изцяло да обясня, но ще стигнем до това. Подробно ви разказвах за това на една от нашите срещи на Вила Амио, но факта е, че всичко което възприемате - всичко което възприемате, без всякакви изключения, освен може би едно полу - изключение - е ваше. Когато възприемате звездите през нощта, вие просто възприемате себе си. Това е. Когато гледате блюдо, което по - късно ще изядете, вие не възприемате нищо външно. Това - сте вие. По - късно ще разкажа за това подробно, но не това е темата на днешната ни среща, но енергията - е ваш приятел, защото цялата тя, е ваша. Всичко което възприемате - преминаващата кола - не се намира у някого друго или извън вас. Това е вашето възприятие. Това е.

Усещане за енергията

Но днес сме се събрали за да посрещнем сетивото енергия, умението да осъзнавате енергията. Поради липса на по - добра дума може да го наречем ангелско сетиво. Това е ваше вродено сетиво, но като човек вие дълго време не го използвахте, защото го блокираха вашите човешки сетива. Мислите че, е реално това, което виждате.

Има начин да се усети енергията и това е много сложно да се обясни защото, след миг просто ще го направим. Много ще се объркате и ще се окажете в главата си и тогава ще се наложи да спрем, да вдишаме дълбоко и отново да се потопим, докато - както в по - рано разказаната от мен история за нашия скъп приятел, който премина от другата страна за да стане Възнесен Майстор - докато изведнъж не разберете всичко. "О! Да, усещането за енергия, то не идва през мозъка. То не идва през очите." Това е сетиво. Това е начин за възприятие на реалността.

Нека вдишаме дълбоко това.

Енергията е неутрална. Цялата енергия е неутрална. В нея няма сила. Говорили сме за това стотици пъти. Тя не притежава сила. Не притежава полярност. Тя не е отрицателна и не е положителна. Тя просто е. Тя е неутрална. Енергията съществува благодарение на съзнанието. Това е дар на съзнанието, на Аз Съм към самия себе си.

Енергията, цялата енергия вече е вътре във вас. Няма нищо външно. Това е огромно откровение за много хора, защото са живели цял живот предполагайки, че голямата част от енергията се намира навън. Бил съм заедно с някои от вас, когато нощем сядахте или лягахте по гръб, гледайки звездите и си казвахте, "Вселената е огромна." Не, всъщност не е така. Нищо в нея не излиза отвъд вашите предели. Но разумът се намесва и очите, "Но тя е огромна. Простира се на 40 милиарда светлинни години." Не, не е така. Всъщност не е така. Всъщност всичко е тук. Започвайки с разбиране, започвайки да разбирате, че енергията съществува за да ви служи, ще останете на тази планета като въплътени Майстори и просто ще се плъзгате по живота, защото енергията ще работи за вас, а не срещу вас.

В Кихак малко поговорихме за енергийните страхове. Хората толкова силно се страхуват от енергията, колкото и да я желаят. Те се страхуват да получат повече отколкото има вече в живота им. Някои си мислят, че ако получат енергия, живота им изведнъж ще стане по - добър. Не, това просто ще добавим енергия към вашите проблеми и дисбаланс. Това е. Така че съзнателно или не, но хората ограничават енергията в живота си, защото не могат да се справят с това, което вече имат. Те се справят с физическите и психически дисбаланси, с лошите отношения, лошите родители и тям подобни. Те не искат повече от същото, затова ограничават енергията си.

Има нещо ... между другото бих искал психолозите - Шамбра да започнат да работят с обикновените си клиенти върху енергийните страхове. Енергийните страхове и отначало ще бъде така, "Страхът от енергията? Какво?". Не, *огромен* страх от енергията.

И така, в действителност енергията е неутрална. Тя не носи сила в себе си. Тя няма размер. Това не е светлина. Бих искал да престанете да виждате енергията като светлина, като светлинни лъчи, искри или звуци. Тя не е такава. Отново, в историята която разказах в началото на Шоуда, когато нашият беден приятел премина в Клуба на Възнесените Майстори, той си помисли, "Да, тук няма нищо!", но после той разбра, че тук - *е всичко*. Всичко. Просто човешките сетива и разум не го възприемат.

Осъзнаване на енергията – Мераб

Но стига приказки, нека включим музика и да настроим светлина - отново ще го взема за малко (взима си сакото) - нека признаем това умение, сетивото енергията.

(музиката започва да свири)

Имате множество ангелски сетива. Сетивото Единство, позволяващо ви да виждате единната картина, а не фрагментите, съществуващи в действителността. Сетивото Любов, сетивото Приемане. Това са ангелските сетива за които сме говорили. Но аз чаках настоящия момент, за да поговорим за вашето сетиво енергия.

Дишаме дълбоко и сега ще ви помоля да затворите очи, защото очите - са най - големите лъжци. Очите са пряко свързани с мозъка.

Между другото очите не участват в процеса, който може да бъде наречен еволюция. Останалата част от биологията е дълбоко въввлечена в еволюцията и инволюцията. А очите, колкото и да е странно, не. Няма начин те да се развият толкова бързо, колкото го прави основната биология. Няма начин. Това трябва да ви говори нещо за красотата на очите, но също и за лъжливостта на зрението.

Вие притежавате способността да усещате енергията и това не става чрез обонянието. Това не става чрез слуха. Това не става с помощта на човешкия ум. Ума изобщо не може да разбере това. За тази способност няма квалификация. Няма асоциация. Ума ще я търси - може би това прилича на вкуса на пилешкото - но тя не съществува.

Това разочарова човека, но вие имате мъдростта на Майстора, затова нека вдишаме дълбоко и просто да си позволим умението да усещаме енергия. Еха!

И помнете: човека няма ресурси за да направи това самостоятелно. Не можете да го направите с помощта на ума. Затова сега се изисква просто да си позволите И Майстора.

(пауза)

Енергията е навсякъде около вас, тя е неутрална. Тя не танцува. Тя не блести. Нищо подобно. Енергията е навсякъде около вас. И цялата тя е ваша. Тя не принадлежи на седящия до вас човек. Цялата тя е ваша.

Не е задължително да усещате някаква физическа реакция. Не очаквайте, че ще възникнат електрически разряди или нещо подобно. Или ще се появят цветове. Освободете се от всички тези ограничения.

Помните ли какво казах за енергията: това е песента на душата. Енергията, ако може да и се даде някакво определение - това е начин на общуване, но общуване без песен, без звук, без усилие.

Това е състраданието и радостта на душата, която се завръща за удоволствието на душата. Това е всичко. И нито капка не излиза отвъд вашите предели. Нито капка.

Цялата тя - е ваша.

Всичко, колкото може да видят очите ви денем или нощем, всяка дреболия, която може да възприеме човешкият ум - всичко това е ваше.

Това е просто енергия. Тя с нетърпение чака, кога ще може да ви служи. Това е всичко. Но вие избягахте от нея. Бояхте се от нея. А тя очакваше кога ще може да ви служи.

Опитвахте се всичко да разберете, изследвате и изучите. Не ми пука за това. Опитайте се да намерите оправдание. Опитвахте се да получите справедливият си дял.

Множеството случаи на депресии при съвременните хора в повечето случаи са свързани с лошо отношение към енергията. Може да изучавате депресията както пожелаете и да приемате всякакви препарати. Ако сте загубили хармоничните си отношения с енергията, ще се окажете в депресия.

Всъщност хората, които се занимават с физически труд, с тежък физически труд - например фермерите - много по - рядко страдат от депресия. Някой би могъл да

заклучи, че този процес се случва благодарение на това че прекарват много време сред природата или че не им се налага много да мислят. Не. В действителност те са по-енергийно осъзнати. Те не мислят за това, не разсъждават. Те просто работят с енергията.

Осъзнаването на енергията, умението да осъзнаваш енергията в нейната нефизическа форма - без частици, атоми, молекули, вълни, цвят и звук - умението да осъзнавате присъствието на енергията присъща на вашата душа.

Поемете си дълбоко въздух и усетете това за момент.

(пауза)

Вашите очи и човешките ви сетива възприемаха енергията във вид на структура - като телефонен стълб, знак стоп, автомобил, дом. Те възприемат енергийните структури. Но това не е начин за взаимодействие с енергията, това е вашето *възприятие* за енергията.

Казвате, "Но ако всичко това е мое, защо не само аз виждам телефонния стълб, но и човекът до мен също го вижда?" Защото на тази планета съществува силна гравитация на масовото съзнание, съглашение, че всички като правило ще възприемате едно и също. Това се прави осъзнато и преднамерено. Тук на Земята хората го правят несъзнателно.

Нека се върнем към умението да усещате енергията. То се заключава в това да виждате знака стоп или да усещате вкуса на шоколадовия сладолед. Всичко това са - реакции и възприятия, също така го има така нареченото сетиво енергия.

То няма нищо общо с това. Не трябва да ходите там и да правите нещо, но трябва да разберете, че имате умението да усещате енергията.

Вдишайте дълбоко и нека спрем за малко музиката.

(музиката затихва)

Засилете малко повече светлината на сцената.

Така. Какво виждам сега онлайн, а и тук? Недоумение, силно недоумение - *пффф!* - повсеместно. "За какво дявол го взел, говори той?"

Всъщност това е нормално. Това води ума до силно объркване и той започва да блуждае. Някои от вас си мислят какво им предстои да свършат утре. Сериозно?! Вие сте тук и се притеснявате за това, което предстои утре. Това е нормално. Ние просто започваме да осъзнаваме енергията, факта че сте способни да я усещате. Сега не трябва да правите нищо с това, просто целия процес по въплътено просветление, оставайки на планетата започва с усещането за енергията.

Не очаквайте физическа реакция. Някои от вас се опитаха да я почувстват. Така се връщате към старото. Но това е напълно различно от всичко, което сте правили преди. Никой от вас ... някой казва, "О, аз вече съм правил така." Това е макио. Това е *пълно макио*. Не сте го правили. Това е нещо свършено ново за всички вас. Никога не сте правили нищо подобно, така че просто зачеркнете това. Пуснете това, за да не търсите определения, защото вашия ум се опитва да подбере асоциация. Пуснете това. Това е нов човешки опит, въпреки че това е изначално присъщо на душата сетиво, ангелско сетиво.

И така, нека вдишаме дълбоко и да започнем на чисто. *Ах!* Да започнем на чисто и отново да се потопим в това. Позволете на това умение за осъзнаване на енергията да дойде при вас, енергийното сетиво. Нищо няма да правим с него. Няма да го активираме. Няма да го надуваме, като въздушен балон. Това е умението да осъзнавате енергията. Не е физическа реакция, не е мисловна асоциация, но ако ... си позволите да стигнете до това сетиво, по - конкретно вашата Майсторска част му позволи да се появи, то, може би днес, след седмица или година, изведнъж ще усетите, "Разбрах! Това е енергия и е навсякъде." Това не е движение на въздуха. Това не е аромат. Всичко това е интерпретация за енергията.

Нека вдишаме дълбоко и този път просто да позволим. Включете отново музиката, моля.

(музиката започва да свири)

В началото на днешния ден аз казах, че обичам да идвам, да бъда до вас, защото вие всичко много усложнявате и ограничавате. Това е същото като да живееш в малък

напръстник - като да живееш в напръстник. Но, Боже вие усложнихте всичко (Адамус се смее). Това е добре. Това е забавно. Не (лек смях).

Нека вдишаме дълбоко и сега просто да позволим. Повече нищо не е необходимо.

И между другото, не предизвиквайте позволенията с усилие на волята. Позволенията - това е позволение. Просто, "Добре, така да бъде. Позволявам."

Сега много неща са недостъпни за човешкото разбиране, за интелектуалното разбиране, за това трябва просто да позволите и тогава отговорите идват от съвсем друга страна.

Умението да осъзнавате енергията - е естествено сетиво на душата. И душата не фиксира нейният обем, тегло, сила или цвят.

Тя няма нужда да свързва енергията с образ или физическо усещане. Всичко това може някой ден да се появи, но сега просто си позволете да усетите енергията.

(пауза)

И ако забележите че твърде много мислите, просто вдишайте дълбоко и позволете. Това изначално сетиво ще се завърне.

(пауза)

Когато усещането за енергийна осъзнатост се върне, човешкият ум ще се опита да каже, "О, ето тук има повече енергия, отколкото там." И още човешкият ум ще каже, "О, тази енергия се усеща като добра, а тази като лоша", тогава вдишайте дълбоко и разберете, че това е просто бърборенето на ума, защото енергията не притежава плътност. Тя не може да бъде добра или лоша.

Харесва ми да казвам, че няма добра и лоша енергия, има само добри и лоши хора (лек смях).

Оставайки тук на планетата Земя като въплътени същества, вие ще създадете съвършено нови отношения с енергия.

Казвам "нови", но всъщност не са нови. Това е вашата същност. Вашата основа. От това сте дошли. В продължение на векове то беше забравено, но всъщност не е ново.

Когато говоря за това, че енергията съществува за да ви служи, аз говоря не за нечия друга енергия и не за някакво огромно енергийно поле в другите сфери. Това е твърде по човешки.

Енергията съществува за да ви служи. Тя цялата е ваша.

(пауза)

Тя не принадлежи на никой друг. Нищо подобно.

Това ще стане предмет на много спекулации в средите на Шамбра и причината е огромното количество макио.

Всичко което възприемате, всяка енергийна структура - е ваша. Всичко е ваше.

Утре може да се разходите по прекрасно поле и да си мислите колко красиво, вкусно и потресаващо изглежда и че всичко това - е нещо външно. Това не е така. Всичко това е вашата енергия, вашето възприятие.

Но нека се върнем към това, с което се занимаваме днес, да вдишаме дълбоко и просто да позволим умението да осъзнаваме енергийното присъствие. Това е ангелско сетиво.

Не е нужно да го изучаваме или дори да го подобряваме. То просто е това, което позволявате да се появи в човешката палитра от опит.

(пауза)

Тази палитра до настоящия момент беше силно ограничена от размер, цвят, време, биология и емоции. Върху вашата палитра на човешкия живот беше само това. Но нека сега добавим още няколко неща и да започнем с осъзнаването на енергията. Повтарям, моля ви не се опитвайте нищо да правите с нея сега. Просто започваме да осъзнаваме енергията, *вашата* енергия. Това е.

Просто вдишайте дълбоко и позволете. Позволете и да се прояви на палитрата на човешкия опит.

(дълга пауза)

Когато ми казахте, че планирате да останете на тази планета в своята Осъзнатост, аз отговорих, че вие сте луди. Говорих и ви предупреждавах, "Знаете ли, много малко са правили това. Всички останали Възнесени Майстори веднага си тръгнаха." Нищо друго не им оставаше. В динамиката на Старата Енергия не беше много интересно. Но очевидно Тобиас ви е напомпал с някакъв радостен екстракт, защото вие ми казахте, "Не, искаме да останем. Искане да останем на тази планета, като истински Майстори."

Аз отговорих, "Тогавя трябва да разберем енергията." Защото в противен случай ще имате същите трудности.

Без пълното разбиране на енергията - какво е тя, от къде се взима, какво прави - без това ще живеете странен, противоречив живот, бидейки Осъзнати, но без енергия за своята биология, за своите нужди.

Много от вас са имали въплъщения в Индия. Прекрасно разбирате за какво говоря. Били сте много духовни, отчасти просветлени, но къде е енергията? В такива култури съществува отказ от енергията. Къде е енергията за здраво тяло? За хубав дом, хубава кола, пари, пътешествия. Ето какво правим сега.

Нека вдишаме дълбоко. Хубаво дълбоко вдишване и влагаме сетивото енергия в нашата палитра.

(музиката затихва)

Помнете, всичко това е просто умението да чувствате, осъзнавате енергията. Сега нищо няма да правим с нея. Всъщност и никога няма. Вие просто ще разберете, че тя винаги е до вас и винаги ви служи.

Нека вдишаме дълбоко в този прекрасен ден, в който вие отбелязвате така наречените празници, краят годината - "По дяволите! Преживяхме още една година (смях). Как стана това? По - добре да я отпразнуваме, защото може да ни е последната." Но също така, скъпа Шамбра, трябва да кажа, че ни предстои много работа за вършене.

И ще се върна към изказването, което направих в предишния материал от "Паузата на Майстора" за съня - направих го нарочно и ще го повтарям на различни места отново, отново и отново. Ако още сте незрели - духовно незрели, както и да го наричате, ако в животът ви няма мъдрост, ако все още сте блокирани в главата си - вашето място не е там накъдето сме се запътили. Не. Ако продължавате да манипулирате енергията, мястото ви не е в Аления Кръг.

Ако вие истински допускате цялата мъдрост, ако позволявате на човека да се радва на опита си в съчетание с мъдростта на Майстора, тогава енергия съществува за вас. А там накъдето сме се запътили, е най - подходящото за вас място.

С това, ви желая най - щастливите празници на тази Земя. Ще се появявам ту тук, ту там. Харесва ми това време от годината. Ще пътешествам по целия свят и ще се занимавам с човешките неща, така че може би ще срещна някого от вас на улицата или някъде в ресторанта. Не, това не е заплаха! (смях) Нямах това предвид! Исках да кажа просто ... о, хора!

С това, помнете че всичко е наред в цялата енергия.

Аз Съм Адамус. Благодаря (публиката аплодира).

